

1

Jenny

Jenny steg ut ur duschen iklädd endast den handduk hon nyss plockat ner från hängaren på badrumsväggen och virat runt kroppen. En känsla av att någon mer var närvarande i lägenheten denna förmiddag lamslog henne. Hon sköt undan känslan, torkade sig sedan noga med handduken i varje fuktig vrå på kroppen hon kunde komma på.

Framför den stora hallspegeln lät hon handduken sakta falla ner på golvet, så att hon kunde betrakta sin nakna kropp. Hon var nöjd med det hon såg. De proportionerliga kroppsdelarna som tillsammans sammanfogade bildade den fullkomliga helheten av skönhet och harmoni. Hennes hy var ungefär lika fräsch som när hon var arton år, vilket inte är vanligt för en kvinna vid en ålder av tjuogoåtta. Hon drog händerna genom det svarta, livfulla och kraftiga hårsvallet, vilket gjorde att de fasta och välformade brösten rörde sig något uppåt.

Denna skönhet som uppenbarade sig i spegeln tänkte hon reservera enbart för en man, mannen i hennes liv, hennes stora kärlek Tommy och för ingen annan. Jenny var övertygad om att han inte skulle kunna motstå hennes generösa erbjudande, speciell nu när hon kommit till insikt om missförståndet som fick henne att tidigare bryta deras relation.

”Det ska bli vi två från och med nu och för all framtid”, ältade hon för sig själv inne i sitt huvud. ”Det finns inget annat. Jag vill inget annat.”

Den obehagliga känslan dök åter upp inuti henne, om att någon

ytterligare person befann sig närvarande i lägenheten och känslan kom nu ännu starkare. Ängslan spred sig i hennes kropp. Jenny tittade nervöst mot ytterdörren och såg att den inte var helt stängd, utan att en tunn springa blev synlig när hon granskade den noggrant. Hade hon glömt att stänga den? Det var inte likt henne i sådana fall att inte stänga dörren efter sig. Hon var alltid noggrann med praktiska detaljer. Som i panik drog hon igen dörren, så att den blev helt stängd. Hon kände på dörrens handtag för att försäkra sig om att den var låst. Hon tittade in i köket för att kolla om någon främmande person fanns i det utrymmet, men det var tomt där. Det fick henne lite lugnare.

Jenny gick tillbaka till hallen, tog upp handduken från golvet och svepte den över kroppen igen. Hon försökte skaka av sig den obehagliga känslan, men den stannade kvar. Hon kände en tilltagande panik inom sig som ökade allt mer. Hon gluttade in i vardagsrummet för att upptäcka att även där fanns ingen främmande människa.

Sovrumsdörren stod på glänt konstaterade hon något förvånat, en förvåning som övergick i panisk skräck, då hon tydligt mindes hur hon stängt dörren efter sig, när hon lämnade sovrummen för att ta en dusch.

”Kanske minns jag fel?”, tänkte hon. ”Jag stängde nog inte sovrumsdörren helt efter mig.”

Jenny kände sig med ens väldigt osäker på om hon gjort det ena eller det andra. Skulle hon flyende rusa mot ytterdörren eller skulle hon öppna dörren till sovrummet helt? Det senare för att övertyga sig själv om att hon bara inbillat sig genom sin rädsla och osäkerhet och på så sätt uppnå ett lugn igen. Hennes kläder fanns ju därinne. Vart och till vem skulle hon i annat fall vända sig i sitt halvnakna tillstånd och vad skulle grannarna tänka om henne i sådana fall. Eftersom hon var nyinflyttad i sin nyinköpta tvåa skulle det kännas alltför pinsamt.

Nervöst öppnade hon sovrumsdörren och till sin stora förvåning stirrade hon in i ett bekant ansikte. Mannen satt naken på sängkanten med sina kläder snyggt hopvikta på en stol bredvid.

”Vad vacker du är”, sa han insmickrande och log ett brett leende.

”Vad gör du här och hur kom du in?”, undrade hon förvånat.

Jennys rädsla övergick nu i ilska.

”Sätt på dig kläderna och försvinn härifrån”, sa hon bryskt och slängde hans kläder på honom.

Hon insåg att hon borde ha ordnat en inbrottssäker dörr och installerat ett polislås. Men det hade varit mycket att stå i under våren och början av sommaren med den viktiga sluttentamen hon pluggat inför och allt runt flytten. De mest värdefulla sakerna hade hon lämnat kvar hos sin moder i villan i Djursholm tills vidare.

”Vi ska älska nu”, beordrade mannen. ”På så sätt ska vi symbolisera att du är min kvinna. Därefter kan vi gå vidare med vår relation. Då vet vi båda vad som gäller.”

Han lutade sig närmare henne och hans första impuls var att försöka kyssa henne.

”Aldrig!”, svarade Jenny. ”Låt mig klargöra för dig att vi inte har någon relation. Varför kan det vara så svårt för dig att förstå det? Jag älskar en annan man. Det kommer aldrig att bli du och jag. Försök att få in det i ditt huvud.”

Mannen stannade upp och stirrade besviket på Jenny. Han svarade inte utan granskande henne kritiskt.

”Det finns redan en man i mitt liv”, klargjorde hon på ett tydligt sätt och lade lite extra tyngd i rösten.

”Vem är den lycklige?”, undrade den objudne gästen. ”Vad heter han?”

”Han heter Tommy, Tommy Lindberg och är musiker”, svarade hon stolt. ”Det ska bli vi två... för alltid.”

Orden som kom impulsivt ur hennes mun lät naiva och hon insåg